

har dog ønsket, at der kunde ske en Forandring i saa Henseende. Blandt alle de mange Straffe — jeg maa jo nok kalde dem saaledes —, som for Tjenesteforsee- ser kunne idømmes Tjenestepersonalet, er der sikkert ingen, som har større Betydning og er mere skæbnsvangert for Tjenestepersonalet end en Afskedigelse. Den er værre endnu end en Degradation; thi en Degradation er jo kun en Sætten tilbage i Tjenestetid og kan delvis indvindes igen. Men allerværst vilde en Afskedigelse være, hvis man kunde tænke sig, at Generaldirektionen mod Auditørens Indstilling afskedigede en Tjenestemand. Her har Udvalget ønsket, at i saa Tilfælde burde for det første Generaldirektionen være pligtig at appellere Sagen til Ministeren, og dernæst maatte vedkommende Tjenestemand have Lov til personlig at forelægge sin Sag for Ministeren. Ja, man har endogsaa i Udvalget ønsket, at han i saa Fald skulde have Lov til at lade sig yde Assistance af en Bisidder, en Tillidsmand, eller hvad man nu vil kalde ham. En Afskedigelse af en Tjenestemand mod Auditørens Indstilling er af en saa alvorlig Natur, at man ønsker alle Muligheder for en retfærdig Afgørelse truffet. Dog har man i Udvalget ikke villet stille Ændringsforslag desangaaende; idet Udvalget mener, at Ministeren ad administrativ Vej er i Stand til at gennemføre det, og at det altsaa ikke behøver at staa i selve Loven.

Et andet Ønske fra Udvalgets Side er, at der i den Instruks, som i Henhold til § 1 vil være at udarbejde for Auditørens Virksomhed, og som skal fastsættes af Ministeren, ogsaa bør drages Omsorg for, at den sigtedes Krav om at føre Vidner ikke afvises af Auditøren, uden at Afvisningen i Forvejen er begrundet. Udvalget har, som sagt, ment, at Ministeren ad administrativ Vej kan træffe Foranstaltninger i saa Henseende. Det haaber, at den højtærede Minister vil kunne slutte sig dertil, og det vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Minister ved en Udtalelse her i Salen vil give det Medhold i denne Betragtning.

Efter disse Bemærkninger skal jeg omtale to Ændringsforslag, som ere stillede af det samlede Udvalg til § 1 under Nr. 1 og 2. Udvalget erkender, at Auditøren vil faa en stor og ansvarsfuld Gerning at varetage, og det er ogsaa enigt om at give ham en passende Løn for hans Arbejde. Men det har ikke kunnet slutte sig til Lovforslagets Affattelse, naar det i Slutningen af § 1, første Stykke, hedder, at Auditøren

lønnes paa samme Maade som Assessorer i Københavns Kriminal- og Politiret. Denne Auditor ved Statsbanerne skal jo i ingen Henseende være Dommer; han skal kun være Undersøger og gøre Indstilling til selve Domsmagten. Derfor har Udvalget ikke kunnet slutte sig til denne Affattelse, saa meget mindre, som det ønskes at faa Lønnen fastsat i selve Loven med rene og klare Tal. Det foreslaas derfor, at Ordene i § 1, fjerde Linie, „paa samme Maade som Assessorer i Københavns Kriminal- og Politiret“ udgaa, og i Stedet for indsættes: „med 4,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 6,000 Kr.“. Men samtidig med, at Bestemmelsen i § 1 om en Lønning lig de nævnte Assessorers udgaa; ønsker man dog i selve Loven at fastslaa de Kvalifikationer, der maa fordras ved Ansættelsen af Auditøren. Udvalget foreslaar derfor under Nr. 2 indføjet følgende Bestemmelse: „Til Ansættelse som Auditor ved Statsbanerne kræves de samme almindelige Betingelser som for Assessorer i Københavns Kriminal- og Politiret“. Disse almindelige Betingelser ere fastsatte i Forordningen af 26. Januar 1821 og findes der i § 16, hvor det fastslaaes, at for at blive Assessor i Kriminal- og Politiretten skal vedkommende være juridisk Kandidat og ved Embedseksamen have opnaaet første Karakter.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg foreslaa det høje Ting at vedtage Lovforslaget med Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2.

Under Nr. 3 er der af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, hvorom jeg foreløbig ikke skal udtale mig, men kun sige, at der er sket den beklagelige Forglemelse, at det ikke er anført i Betænkningen, at dette Ændringsforslag, som vel er stillet af det ærede Medlem, der staar opført som Mindretal, tillige er tiltraadt af hans Partifæller i Udvalget.

Den 8. November var denne Sag til første Behandling her i Folketinget, og i Dag have vi den 16. Marts. Det kunde derfor synes, som om Udvalget ikke har haft videre travlt. Dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet. Til Trods for Lovforslagets Lidenhed har det voldet os overordentlig mange Kvaler. Jeg skal nævne Grunden dertil, idet jeg kommer til at omtale det Samraad, der har været holdt med Ministeren. Udvalget har modtaget to her i Folketinget indbragte Andragender. Det første er fra Foreningen af Kontorpersonale ved de danske Privatbaner, det andet fra Foreningen af Funktionærer ved de danske Privat-